

i det andet Ting, er det væsentlige. Men der kan ogsaa spørges om Betydningen deraf, thi det er klart, at skal det have noget virkeligt Værd, at man giver Barnet Ret til at faa sin Moders Navn at vide, saa maa Fødselsstiftelsen sikre sig Bevis for, hvem Moderen er, saa maa den Kvinde, der indlægger sig paa Fødselsstiftelsen for at føde der, medbringe sin Daabsattest eller, hvis hun ikke har den med, skaffe den, inden hun forlader Stiftelsen. Naar det slaas fast som værende Meningen, saa kan jeg ikke se rettere, end at det væsentlige af, hvad dette høje Ting tilsigtede med at ville ophæve Hemmeligholdelsen, opnaas derved. Men det maa ogsaa være af Interesse at sikre sig, at dette er Meningen, thi hvis det ikke skulde være Meningen, vil den Ret, der gives Barnet til at faa Moderens Navn at vide, komme til at svæve ganske i Luften, naar Fødselsstiftelsen kunde svare: Efter vore Regler have vi ingen Viden om, hvem Moderen er, og følgelig kunne vi heller ikke opgive Navnet.

En Regel, der var foreslaaet af Regeringen, og som Folketinget havde vedtaget, men som Landstinget har forkastet, er den Regel, som gjaldt om Barnefædre, der vilde udvandre, at der af dem kunde forlanges Sikkerhedsstillelse for de Beløb, de vilde komme til at skyldes i Underholdsbidrag, og at de, naar de vilde løbe deres Vej, kunde sættes i Fængsel. Disse Bestemmelser, som Flertallet af Folketinget tilagde Betydning og fastholdt, ere strøgne af Landstinget, og Landstinget, der ellers ligesom Folketinget hævder, at det virkelig gælder om ikke at forringe Forpligtelserne for Forældre udenfor Ægteskab, synes her at anlægge helt andre Synspunkter med Hensyn til den personlige Frihed, naar den personlige Frihed altsaa skulde medføre en saadan Ret til at smøge af sig og løbe fra sine Forpligtelser. I den Forstand tror jeg ikke, at dette høje Ting og, naar det kommer til Stykket, heller ikke Landstinget ere Tilhængere af den personlige Frihed.

Endvidere har Landstinget slettet den Bestemmelse, der var sat ind i Folketinget, om, at de Børn, der sættes ind i Verden udenfor Ægteskab, skulde være undergivne det almindelige Tilsyn med Plejebørn; altsaa, selv om Moderen havde Barnet hos sig, eller selv om — hvad der er meget almindeligt — Moderens Forældre havde Barnet hos sig, skulde Regelen om Plejebørn ogsaa her finde Anvendelse. Jeg tror, det vilde indeholde en fuldstændig Betyggelse for, at Børnene altid vilde

blive godt behandlede, og for, at de Bidrag, der ydes til dem, ogsaa virkelig kom dem til gode. Men den Bestemmelse, der fandtes derom, er altsaa strøgen. Det maa beklages, men paa den anden Side maa det indrømmes, at der indenfor Folketinget og ogsaa indenfor det Parti, hvortil jeg hører, var delte Meninger om dette og flere Bestemmelser i Lovforslaget. Der var ogsaa her indenfor Flertallet nogle, der ønskede, at disse Børn ikke skulde inddrages under Plejebørnstilsynet, naar de ikke vare givne i Pleje.

Saa har Landstinget ligeledes strøget en Bestemmelse om Barnefaderens Afsoning af Underholdsbidraget. Det hed i det af Folketinget vedtagne Forslag: „Afsoning finder, selv om Begæring derom er fremkommen fra Moderen, ikke Sted, saafremt Overøvrigheden skønner, at uforskyldt Fattigdom er Aarsag til Betalingens Udeblivelse.“ Jeg var fuldt ud Tilhænger af den Bestemmelse, som Folketinget her havde sat ind, men jeg maa paa den anden Side sige, at jeg kan ikke skønne, at det, at Landstinget stryger Bestemmelsen, har nogen større praktisk Betydning, idet jeg gaar ud fra, at det saa maa have sit Forblivende ved den bestaaende Ret, som er den, at inden Afsoning finder Sted, forvisser Overøvrigheden sig om, hvorvidt det ikke skyldes uforskyldt Fattigdom, at Betalingen udebliver. Men der kan ogsaa her være delte Meninger om Forstaaelsen.

Nu har jeg nævnt de vigtigste af de Punkter, hvorom der har været Uenighed mellem Landstinget og Folketinget, og disse Punkter ville nu naturligt blive Genstand for nærmere Overvejelse af dette Ting, men jeg skal dog udtale det Ønske, at den Behandling, dette Lovforslag vil blive undergivet i dette Ting, maa blive saa hurtig, at vi ikke udsætte os for, at vi heller ikke i denne Samling faa nogen Lov om dette vigtige Emne.

**P. Knudsen:** Da dette Lovforslag i forrige Samling var til Behandling i dette høje Ting, blev der fra det Parti, som jeg tilhører, stillet en Række Ændringsforslag, som imidlertid ikke opnaaede Tilslutning her i Tinget og derfor ikke kom ind i Lovforslaget, saaledes som det blev endelig vedtaget her. Da vi stillede disse Krav, som fandt Udtryk i de Ændringer, vi havde stillet, var det selvfølgelig Krav, som vi satte meget stærk Pris paa maatte blive opfyldte af Lovgivningsmagten. Da Forslaget nu foreligger her paa ny til første Behandling,